

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

พรชาติ โพธิ์สวัสดิ์¹, สุทธินันท์ สุวรรณวิจิตร²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นดังกล่าวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ภายใต้กรอบแนวคิดของ Cohen and Uphoff ประชากรคือประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตเทศบาลตำบลลำลูกกา จำนวน 21,919 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 377 คน จากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ ผลการศึกษพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากถึง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปฏิบัติ และด้านการรับผลประโยชน์ 2) การเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05.

บทนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ของตนอย่างชัดเจน โดยการวางแผนพัฒนาเป็นภารกิจสำคัญในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กรมการปกครอง, 2542) ขณะเดียวกัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้เน้นการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งพาตนเอง มีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางพัฒนา และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติหรือถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นได้ (กระทรวงมหาดไทย, 2550) นอกจากนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดกรอบและประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในระยะยาว (ระเบียบกระทรวงมหาดไทย, 2550) พัฒนาการของการปกครองท้องถิ่นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ ประวัติศาสตร์การปกครอง ระบบการเมือง บทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และระดับการศึกษาของประชาชน ซึ่งล้วนมีผลต่อความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น (ชวงศ์ ฉายะบุตร, 2546) ในบริบทของเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานีจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 21,919 คน (เทศบาลตำบลลำลูกกา, 2554) และกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 377 คนโดยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเทียบสัดส่วนของเครอชี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยครอบคลุมตามโครงสร้างของทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้มีความเหมาะสมกับสภาพของประชาชน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะบุคคลของประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาของเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากถึง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการดำเนินงาน และด้านการรับผลประโยชน์ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันณภัต บุญนุกต และคณะ (2562) ที่พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมากด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักการเมืองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมจัดลำดับปัญหา เสนอโครงการ และแสดงความคิดเห็นต่อความต้องการของท้องถิ่น ด้านการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก สะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ ทบทวน และตรวจสอบแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนา ด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้รับบริการสาธารณะพื้นฐานและสวัสดิการต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากประชาชนมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลโครงการทั้งก่อนและหลังดำเนินงาน โดยสรุป ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกมิติอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาของเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2541). กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
- กระทรวงมหาดไทย. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- ชวงศ์ ฉายะบุตร. (2549). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น. ปันณภัต บุญนุกต, ธีรวิ พิมมาบุรุษย์, ธนิชพร หาได้, และสันติ คู่กระสังข์. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลสีฐาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารวิชาการด้านสังคมศาสตร์, 12(2), 45-60.
- เทศบาลตำบลลำลูกกา, (2554). ประชากรในเทศบาลตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี : <https://lamlukka.go.th/public/list/data/index/menu/1168> สืบค้น 25 กุมภาพันธ์ 2569
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย. (2550). ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1980). Participation's place in rural development: Seeking clarity through specificity. World Development, 8(3), 213-235.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika, 16(3), 297-334.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- United Nations. (1981). Popular participation as a strategy for promoting community-level action and national development. United Nations.